

پرسش ۱۵۷: معنی ماه و خورشید و سجده کردن در این آیه: «و من آیاته اللیل والنهار»

السؤال / ۱۵۷: قال تعالى: (وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ) [617].

ما الشمس والقمر؟ وما السجود المنهي عنه، وهل كان هناك سجوداً لهما حتى ينهى عنه؟

أبو مصطفى - البصرة

خداوند متعال می‌فرماید: «و از نشانه‌های او شب و روز و آفتاب و ماه است. به آفتاب و ماه سجده نکنید، به خدای یکتا که آنها را آفریده است سجده کنید، اگر او را می‌پرستید» [618]. منظور از خورشید و ماه چیست؟ در خصوص سجودی که از آن نهی شده، آیا سجده‌کردنی برای آنها وجود داشته و از آن نهی شده است؟

فرستنده: مصطفى - بصره

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

ظاهر الآية بين ولا يحتاج إلى بيان، وهناك من يعتقد أو اعتقد بألوهية مطلقة للشمس والقمر، أي حجة الله ووصيه في كل زمان، وخصوصاً محمداً (ص) وعلياً (ع)، وقصة إبراهيم في القرآن قد بيّنتها فيما سبق [619]، فالمنهي عنه السجود لهما باعتبار أن لهما ألوهية مطلقة، والمراد هو اعتبارهما قبلة لله سبحانه وتعالى، أي بهم يعرف الله [620].

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين.

ظاهر این آیه روشن است و نیازی به توضیحات ندارد. کسانی به الوهیت مطلق خورشید و ماه یا همان حجّت خدا و وصی او در هر زمانی و به خصوص به حضرت

محمد(ص) و علی(ع) اعتقاد داشته یا دارند. داستان حضرت ابراهیم(ع) در قرآن را پیش تر بیان نمودم([621]). بنابراین آنچه نهی شده است سجده به آنها به عنوان اینکه آنها الوهیت مطلق هستند، می باشد و منظور این است که آنها قبله ی خداوند سبحان و متعال هستند، یعنی با آنها خداوند شناخته می شود([622]).

أما المجسمة فقد ذهب بهم الضلالة في الأمم الغابرة إلى الاعتقاد بألوهية هذه الشمس والقمر في هذا العالم الجسماني، وأصل هذا الانحراف هو ذاك الأمر في ملكوت السماوات، أي إن الشمس هو حجة الله والقمر هو وصيه، أو بالخصوص محمد (ص) و علي (ع).

السيد أحمد الحسن - وصي ورسول الإمام المهدي(ع)

اما قائلین به تجسم خداوند (مجسمه)، گمراهی آنها را به سوی امت های به گور رفته برده است؛ به اعتقاد الوهیت داشتن همین خورشید و ماه در این عالم جسمانی! اصل این انحراف همان موضوع در ملکوت آسمان ها می باشد؛ یعنی خورشید، حجّت خدا و ماه وصی او است، به خصوص در مورد حضرت محمد(ص) و علی(ع).

سید احمد الحسن - وصی و فرستاده ی امام مهدی(ع)

[617] - فصلت: 37.

[618] - فصلت: 37.

[619] - في بداية الجزء الأول من المتشابهات، فراجع.

2- عن أبي عبد الله (ع) انه قال: (نحن ولاة أمر الله وخزنة علم الله وعيبة وحي الله وأهل دين الله، وعلينا نزل كتاب الله وبنا عبد الله ولولانا ما عرف الله، ونحن ورثة نبي الله وعترته) بصائر الدرجات - لمحمد بن الحسن الصفار: ص 81.

[621] - مراجعه کنید به ابتدای جلد اول کتاب متشابهات.

[622] - از ابو عبد الله (ع) روایت شده است که فرمود: «ما والیان امر خدا و خازنان علم خدا و صندوق وحی خدا و اهل دین

خدا هستیم. کتاب خدا بر ما نازل شد و خدا به وسیله‌ی ما پرستیده شد و اگر ما نبودیم، خدا شناخته نمی‌شد. ما وارث نبی خدا

و عترت او هستیم». بصائر الدرجات - محمد بن حسن صفار: ص 18.